

vuitanta-u ja hauria d'haver-se produït la reforma i s'ha allargat fins ara.

2.- Amb vint-i-cinc anys són molts records. Per exemple el primer any d'estar a l'escola tenia nens de sis anys als quals els havia d'ensenyar a llegir i era una cosa que no havia fet mai, però com que érem molt joves ho vam resoldre tan bé com vam poder. Hi havia molta il·lusió.

Suposo però, que sempre recordaré l'últim any, que és el que em porta més records.

3.- Tenint en compte que l'escola tanca a les cinc, queda un espai molt ampli que s'omple bàsicament amb televisió. Per això crec que primer fa falta una biblioteca perquè els nens hi puguin anar a treballar. També caldria algun tipus d'activitat, que no té perquè tenir massa relació amb l'ensenyament,

sinó més aviat lúdiques, per omplir aquest espai.

Carme Losilla

1.- Al principi vam començar amb una escola de caràcter molt obert, catalana, diferent a la majoria d'escoles del moment. Els canvis sobretot s'han donat durant aquests darrers anys.

Pel que fa a la reforma no hem

tingut prou temps com per dir si realment val la pena o no, ja que ha coincidit junt al tancament de l'escola i per això l'hem viscuda una mica atabalats i preocupats alhora.

2.- Són molts records. Jo he estat molts anys a parvulari i d'allà tinc records molt entranyables. La sensació d'estar treballant a l'escola i trobar-te com a casa, de sentir l'escola com a molt nostre.

3.- Activitats extraescolars ben portades que eviti la necessitat d'haver d'anar a Granollers. Fins i tot aquesta escola podria haver-se utilitzat com a espai d'aquestes activitats una vegada acabada la jornada docent. De fet algun cop s'havien fet activitats després de l'escola, però molt poques. Encara s'hi està a temps perquè l'edifici el continuem tenint.

Ex-alumnes

- 1.- Quins records tens del teu pas per l'escola?
- 2.- Has anat seguint l'evolució de l'escola al llarg d'aquests anys?
- 3.- Quin contacte has mantingut amb els companys i els mestres?

12

Àngel Gallemí

1.- Tinc molts records, perquè va ser el canvi d'estar en una escola pública i passar a una pràcticament privada. Vaig canviar a cinquè i fins a vuitè sempre vam ser els grans de l'escola. Tinc molts records de companys, que encara que ens veiem poc sempre seran els amics de l'escola. També em va suposar un canvi el fet de passar a fer l'ensenyança en català després d'haver-la fet sempre en castellà. Les classes també eren més reduïdes, solíem ser de vint a vint-i-cinc per aula, i recordo també que fèiem moltes activitats com ara plàstica, que en l'altre escola no havíem fet mai.

2.- Sí, el meu pare, que en pau descansava, treballava a l'escola i per això l'evolució que ha anat fent el Sant Jordi l'he seguida bastant. Els problemes d'aquests darrers anys però, no els he seguit tant. Ha estat una cosa bastant llarga, el meu pare ja m'havia parlat d'aquest canvi.

3.- Amb els mestres que viuen a La Roca encara tinc algun contacte. En quant als companys, s'ha fet alguna trobada o algun sopar esporàdic molt de tant en tant, però fins ara no he pogut anar a cap.

Jordi Vallhonesta

1.- Tinc records molt bons de l'Escola Sant Jordi, sobretot de l'ambient que hi havia. Va ser una època de molts canvis. Veníem de l'escola nacional, jo personalment d'un mestre que es deia Don Alfonso, perquè allà tot eren Dons, Don Vicente, Don Claudio, que per qualsevol tonteria t'estovaven i al venir aquí notaves molta més llibertat, no portaves bata, vesties com volies, tot en català, treballaves amb fitxes, ...un sistema molt diferent.

Vam ser els primers d'obrir la general bàsica i no sabíem ben bé com acabaria la cosa.

La primera mestra que vaig tenir al Sant Jordi va ser la senyoreta Núria i després en Lluís Roca de qui tinc molts bons records. Recordo, per exemple, que va ser en Lluís justament qui ens va parlar per primera vegada de la ruta prehistòrica. Aleshores devia tenir de deu a dotze anys i ni jo ni els meus companys en sabíem res de la pedra de les orenetes, ni de la cova del moro.

També va ser l'època en que va començar el Cau, les excursions, ... tot plegat, junt amb la nova escola, un canvi fabulós.

És una llàstima que es perdi el Sant Jordi. M'hagués fet molta gràcia portar-hi el meu fill.

2.- No, he perdut moltíssim el contacte amb l'escola i d'aquesta última etapa de canvi pràcticament no en sé res.

3.- Fa cinc o sis anys vàrem fer una trobada amb els primers alumnes. Ha estat l'única trobada que hem tingut en vint-i-cinc anys. En quant a mestres quasibé només he mantingut contacte amb en Lluís Roca.

Marga Canet i Marc Iturri